

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XX, Nr. 11 (283), 2017

FECIOARA DIN FATIMA

Din sumar:

Alocuțiunile Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

"Fecioara din Fatima" - pag. 4-6;

Declarația comună a Papei Francisc și a Patriarhului Tawadros al II-lea - pag. 18.

COMUNICAT DE PRESĂ

Vizita Papei Francisc în România, familia și educația tinerelor generații au fost câteva dintre temele abordate de episcopii romano-catolici și greco-catolici din România în cadrul sesiunii plenare a Conferinței Episcopilor din România (CER). Lucrările au avut loc în zilele de 3-5 mai 2017, fiind găzduite la Cluj-Napoca, de Eparhia Greco-Catolică de Cluj-Gherla, care a organizat și programul de rugăciune al ierarhilor.

După ce în toamna trecută CER i-a transmis Suveranului Pontif o invitație oficială de a veni în țara noastră, câțiva episcopi l-au invitat și personal pe Papa în diecezele și eparhiile pe care le păstoresc, pentru a vizita comunități semnificative și locuri de pelerinaj, precum Blaj, Șumuleu-Ciuc, Maria Radna, Bacău. În cadrul întâlnirii dintre Nunțiul Apostolic și episcopii catolici, Mons. Muay Buendia le-a transmis acestora că Sfântul Părinte dorește să vină în țara noastră, într-o vizită pusă sub semnul unității.

Referindu-se la centenarul aparițiilor Sfintei Fecioare Maria la Fatima (Portugalia), episcopii au discutat despre celebrarea și de către Biserica Catolică din România a Jubileului aparițiilor. Ca urmare, în perioada 13 mai - 13 octombrie a.c., în diecezele și eparhiile din țară vor avea loc diferite inițiative și rugăciuni de consacrare a țării noastre și a comunităților catolice Maicii Domnului.

În dorința de a apăra și promova adevărul despre căsătorie și familie, episcopii au reafirmat, într-o scrisoare deschisă, necesitatea revizuirii art. 48, alin. 1 din Constituția României. Ierarhii reiterează, astfel,

„că înlocuirea termenului soți din actuala Constituție cu sintagma un bărbat și o femeie reflectă cu mai mare claritate modul de înțelegere a ceea ce este căsătoria creștină și familia în România”.

În cadrul sesiunilor de lucru, episcopii au dezbătut și unele aspecte referitoare la educație. În două scrisori adresate Ministrului Educației Naționale, ierarhii catolici își manifestă dorința de dialog cu reprezentanții Statului, pentru soluționarea, printr-un dialog deschis, a unor teme care nu și-au găsit încă o rezolvare integrală în legislația actuală. Printre acestea se numără predarea religiei în școală, statutul liceelor teologice, învățământul confesional, examenul de Bacalaureat, unele aspecte legate de structura anului școlar și de respectarea zilelor de sărbătoare religioasă, consiliul de administrație din unitățile de învățământ preuniversitar etc. Episcopii amintesc, totodată, că până acum Biserica Catolică a înaintat, în mai multe rânduri, propuneri legislative pertinente, care „nu au fost înțelese și valorificate din cauza lipsei de dialog”.

Episcopii au discutat și despre activitatea tineretului catolic din țara noastră în cadrul grupurilor de cercetăși, precum și în cadrul asociațiilor de acțiune catolică. De asemenea, au abordat tema participării delegației României la Simpozionul organizat la Barcelona, în luna martie a.c., în vederea pregătirii Sino-dului despre tineri, convocat de Papa Francisc, care se va desfășura în 2018, având ca temă: „Tinerii, credința și discernământul vocațional”.

Un alt subiect abordat de episcopi, aflat mereu pe agenda de lucru a CER și rămas încă nerezolvat, a fost cel referitor la retrocedarea bunurilor care au aparținut Bisericii. De asemenea, ierarhii au analizat rapoartele de activitate ale Confederației Caritas România, a Asociației Medicilor Catolici din România și a Operelor Misionare Pontificale din România, și au luat act de buna desfășurare a Olimpiadei naționale la religie, pentru cultul romano-catolic și greco-catolic, care a avut loc la Timișoara, în perioada 25-28 aprilie a.c.

Episcopii au stabilit ca următoarea sesiune plenară a CER să se desfășoare la Iași, în perioada 18-20 septembrie 2017.

Pr. Francisc UNGUREANU
Secretar General

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunile Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Mă simt iubit de Cristos?

5.05.2017

Iubiți frați și surori,

În Evanghelia din această duminică (cf. In 10,1-10), numită „duminica Bunului Păstor”, Isus se prezintă cu două imagini care se completează reciproc. Imaginea păstorului și imaginea porții staulului. Turma, care suntem noi toți, are ca locuință un staul care folosește ca refugiu, unde oile locuiesc și se odihnesc după trudele drumului. Și staulul are un țarc cu o poartă, unde stă un paznic. De turmă se apropie diferite persoane: este cel care intră în țarc trecând prin poartă și cel care „sare prin altă parte” (v. 1). Primul este păstorul, al doilea este un străin, care nu iubește oile, vrea să intre pentru alte interese. Isus se identifică cu primul și manifestă un raport de familiaritate cu oile, exprimat prin glas, cu care le cheamă și pe care ele îl recunosc și îl urmează (cf. v. 3). El le cheamă pentru a le conduce afară, la pășuni bogate unde găsesc hrană bună.

A doua imagine cu care Isus se prezintă este cea a „porții oilor” (v. 7). De fapt spune: „Eu sunt poarta. Dacă cineva intră prin Mine, va fi mântuit” (v. 9), adică va avea viața și o va avea din belșug (cf. v. 10). Cristos, Bun Păstor, a devenit poarta mântuirii omenirii, pentru că și-a oferit viața pentru oile Sale.

Isus, păstor bun și poartă a oilor, este un conducător a cărui autoritate se exprimă în slujire, un conducător care pentru a comanda își dăruiește viața și nu cere altora să o jertfească. Într-un asemenea conducător se poate avea încredere, precum oile care ascultă glasul păstorului lor pentru că știu că împreună cu el se merge la pășuni bune și îmbelșugate. Este suficient un semnal, o chemare și ele îl urmează, îl ascultă, pornesc la drum conduse de glasul celui pe care îl simt ca prezență prietenă, puternică și dulce în același timp, care orientează, protejează, mângâie și vindecă.

Așa este Cristos pentru noi. Există o dimensiune a experienței creștine pe care probabil o lăsăm un pic în umbră: dimensiunea spirituală și afectivă. Faptul de a ne simți legați cu o legătură specială cu Domnul precum oile cu păstorul lor. Uneori raționalizăm prea mult credința și riscăm să pierdem perceperea timbrului aceluia glas, al glasului lui Isus de bun păstor, care stimulează și fascinează. Așa cum li s-a întâmplat celor doi discipoli de la Emaus, cărora le ardea inima în timp ce le vorbea pe drum Cel Înviat. Este minunată experiența de a ne simți iubiți de Isus. Puneți-vă întrebarea: „Eu mă simt iubit de Isus? Eu mă simt iubită de Isus?” Pentru El nu suntem niciodată niște străini, ci prieteni și frați. Și totuși nu este întotdeauna ușor a distinge glasul păstorului bun. Fiți atenți. Există mereu riscul de a fi distrași de zgomotul atâtor altor glasuri. Astăzi suntem invitați să nu ne lăsăm distrași de falsele înțelepciuni din această lume, ci să îl urmăm pe Isus, Cel Înviat, ca singura călăuză sigură care dă sens vieții noastre.

Francisco și Jacinta, modele de viață creștină

14.05.2017

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Aseară m-am întors din pelerinajul la Fatima – să o salutăm pe Sfânta Fecioară Maria de la Fatima – și rugăciunea noastră mariană de astăzi asumă o semnificație deosebită, încărcată de amintire și de profeție pentru cel care privește istoria cu ochii credinței. La Fatima m-am cufundat în rugăciunea sfântului popor credincios, rugăciunea care acolo curge de o sută de ani ca un fluviu, pentru a implora ocrotirea maternă a Mariei asupra întregii lumi. Aduc mulțumire Domnului care mi-a dat harul să merg la picioarele Fecioarei Mame ca pelerin al speranței și al păcii. Și mulțumesc din inimă Episcopilor, Episcopului de Leiria-Fatima, autorităților statului, președintelui Republicii și tuturor celor care au oferit colaborarea lor.

Încă de la început, când în Capela Aparițiilor am rămas îndelung în tăcere, însoțit de tăcerea rugătoare a tuturor pelerinilor, s-a creat un climat recules și contemplativ, în care s-au desfășurat diferitele momente de rugăciune. Și în centrul a toate a fost și este Domnul Înviat, prezent în mijlocul poporului său în Cuvânt și în Euharistie. Prezent în mijlocul atâtor bolnavi, care sunt protagoniști ai vieții liturgice și pastorale de la Fatima, ca ai oricărui sanctuar marian.

La Fatima, Fecioara a ales inima nevinovată și simplitatea micilor Francisco, Jacinta și Lucia, ca depozitari ai mesajului său. Acești copii l-au primit cu demnitate, așa încât au fost recunoscuți ca martori credibili ai aparițiilor, și devenind modele de viață creștină. Cu această canonizare a lui Francisco și a Jacintei, am voit să propun întregii Bisericii exemplul lor de adeziune la Cristos și mărturia evanghelică și am voit să propun întregii Biserici și să aibă grijă de copii. Sfîntenia lor nu este consecință a aparițiilor, ci a fidelității și a ardorii cu care ei au corespuns privilegiului primit de a putea s-o vadă pe Fecioara Maria. După întâlnirea cu „frumoasa Doamnă” – așa o numeau -, ei recitau frecvent Rozariul, făceau pocăință și ofereau jertfe pentru a obține sfârșitul războiului și pentru sufletele care au mai mare nevoie de milostivirea divină.

Și astăzi există atâta nevoie de rugăciune și de pocăință pentru a implora harul convertirii, pentru a implora sfârșitul atâtor războaie care sunt pretutindeni în lume și care să lărgesc tot mai mult, precum și sfârșitul absurdelor conflicte mari și mici, care desfigurează fața umanității.

Să ne lăsăm conduși de lumina care vine de la Fatima. Inima Neprihănită a Mariei să fie mereu refugiu nostru, mângâierea noastră și calea care ne conduce la Cristos.

Otilia BĂLAȘ

„FECIOARA DIN FATIMA”

Cartea Pr. Cristian Sabău, „Fecioara din Fatima”, editată recent, cu binecuvântarea P.S.S. Virgil Bercea, a fost, desigur, dorită să apară în cadrul Centenarului – 1917-2017, 100 de ani de la aparițiile Sfintei Fecioare la Fatima. Lucrarea este o laudă adusă Precuratei, este și o dovadă că istoria Fatimei nu s-a încheiat și că mesajul dat de Sfânta Fecioară la Fatima este actual și că va rămâne actual și în noul secol.

Din textul de început, „În loc de introducere” - Gândul unei cărți -, desprindem intenția Pr. Cristian Sabău: „**Îmi doresc ca, parcurgând această carte, cititorul să intre cu adevărat în atmosfera spirituală a evenimentelor de acum un secol, să o iubească pe Maica Sfântă, să primească cu smerenie sacrificiile pe care le comportă propria stare de viață și să răspundă chemării Ei la rugăciune și la convertire**” (Episcop Ioan Suci, „Fecioara din Fatima” - Regina Preasfântului Rozar -“, Baia Mare, 2017, p.27).

În continuare, Părintele își exprimă recunoștința față de Episcopul Martir Ioan Suci, mijlocirii căruia i se încredințează.

Volumul îl are autor chiar pe Preasfinția Sa, pentru că reproduce textul primei ediții, „Fecioara din Fatima”, apărută la Oradea în anul 1943, informațiile suplimentare fiind integrate în două modalități: în fluxul textului, în paranteze pătrate, și în notele de la subsol.

La cartea P.S.S. Ioan Suci, care se încheie cu „Novenă către Sfânta Fecioară din Fatima”, în noul volum, Pr. Sabău adaugă „Rugăciunile de consfințire la Inima Neprihănită a Mariei”, ale Papilor, începând cu Papa Pius al XII-lea, rugăciune cerută de Preacurata la Fatima. Sunt și alte rugăciuni, o rugăciune nouă este „Acatistul Născătoarei de Dumnezeu de la Fatima”, și se încheie cu „Mic îndrumar practic pentru a ține devoțiunea <Primelor cinci sâmbete din lună>”.

Acestă primă parte a volumului este urmată de partea a doua, care îi aparține în întregime Pr. Cristian Sabău: „Studiul final”, alcătuit din opt capitole intitulate: I. „*Fatima, un fenomen care interpelează diferite religii și lumea științei*”, II. „*Mariofanii în general, Fatima și credința creștină*”, III. „*Două tematici care au interpellat Biserica și istoria*”, IV. „*Spiritualitatea mesajului de la Fatima*”, V. „*Câteva reflecții spirituale*”, VI. „*Literatura despre Fatima disponibilă în limba română*”, VII. „*Filmografie despre Fatima*” și VIII. „*Mulțumiri*”. La toate aceste pagini se adaugă „*Bibliografia*”, atât cea folosită de Episcopul Ioan Suci, cât și de Părintele însuși.

Dacă citim „Prefața” primei ediții a lucrării P.S.S. Ioan Suci, „Surșul lui Dumnezeu”, avem impresia că autorul ne este contemporan și ne vorbește nouă: „**Ce cugetă Cerul asupra vârtejului de ură înarmată și vărsătoare de sânge?**” [...] **Am tăgăduit Evanghelia Lui, să simțim evanghelia noastră. Ne-am sfiit să**

urcăm muntele Fericirilor, să înotăm acum în valea lacrimilor”.

Atunci, în 1917, a intervenit Dumnezeu prin arătările de la Fatima, și o face și acum..., pentru că „**lângă fiecare Via Crucis a oamenilor și-a omenirii, Sfânta Fecioară priveghează**” (Op.cit., p.30).

Mesajele Sfintei Fecioare de la Fatima, mesajele care „**coboară din Ceruri nu sunt schimbate și slăbite de vreme. Rămân ca piramidele, mai lămurite pe fondul pustiului vieții noastre nestatornice și chinuite**”, ne asigură Episcopul-autor.

Pentru Preasfinția Sa, aparițiile și mesajul Precuratei de la Fatima trebuiau să ducă la regăsirea credinței, Sfânta Fecioară fiind „**neîntreruptul Surâs dulce al Milei lui Dumnezeu în nebuna văpaie în care se irosește viața omenirii**”. La o sută de ani distanță, în lumea noastră desacralizată și atee, care respinge Evanghelia lui Cristos și Biserica Sa, scopul mesajului de la Fatima a rămas neschimbat: apelul la credință, la convertire - umanitatea se pierde în absența credinței -, rugăciunea, cu precădere Sf. Rozariu. Prin aparițiile și mesajul de la Fatima, Sfânta Fecioară lasă omenirea să aleagă între convertire sau pedepse pentru necredință (o avertizează asupra comunismului din Rusia, care, „își va răspândi erorile în lume iscând războaie și persecuții ale Bisericii...”). Și totuși, mesajul de la Fatima este un mesaj de speranță, Sfânta Fecioară a afirmat:

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

„În final, Inima Mea Neprihănită va triumfa!”

Au mai fost momente în care Providența „a descoperit oamenilor iminența marilor furtuni ale istoriei”, dar Fatima „constituie cel mai important și mai proeminent eveniment al secolului al XX-lea”.

Reprodusă în întregime, cartea P.S.S. Ioan Suciu cuprinde toate aparițiile Sfintei Fecioare la Fatima, prima fiind în 13 mai 1917. Această primă apariție a fost precedată de arătarea Îngerului, care le vorbește copiilor despre nevoia rugăciunii la Inima lui Isus și a Fecioarei Neprihănite. Totodată, le cere jertfe de reparare pentru rănilor făcute Domnului prin păcate și pentru întoarcerea păcătoșilor. În același timp, îi învață rugăciunea: **„Dumnezeul meu, cred în Tine, mă închin, nădăjduiesc și Te iubesc! Cer iertare pentru acei care nu cred, nu Ți se închină, nu nădăjduiesc și nu Te iubesc!”**

La prima apariție, Sfânta Fecioră le spune celor trei păstorași - aleși a fi vizionari pentru inima lor curată -, Iacinta, Francisc Marto și Luciei dos Santos, că vine din Cer și îi îndeamnă să se roage Sf. Rozariu și să ofere jertfe, să primească **„toate suferințele pe care vi le va trimite (Domnul), drept reparare a atâtor păcate prin care se vatămă dumnezeiasca mărire...”**.

La 13 iunie, la a doua apariție, Doamna îmbrăcată în alb, pe lângă îndemnul de a se ruga Sf. Rozariu, îi cere Luciei ceva deosebit: **„Vreau să înveți să citești, îți voi spune în urmă ceea ce doresc”**. Sfânta Fecioară destăinuie copiilor un secret: apropiatul sfârșit pământesc al Iacintei și Francisc, în timp ce Lucia va rămâne în viață, dar nu singură, pentru că Preacurata nu o va părăsi niciodată.

Peste o lună, la următoarea apariție, copiii au fost însoțiți de multă lume. Preafrumoasa Arătare, în haina-i de lumină, repetă îndemnurile la rugăciunea Sf. Rozariu, cu dorința de încetare a războiului. Fecioara dezvăluie atunci al Doilea Secret. Abia după 25 de ani Autoritățile Bisericii au permis Luciei să divulge Secretul, care cuprindea viziunea Iadului, anunțarea celui de al Doilea Război Mondial și al altor suferințe, dacă îndemnurile Sfintei Fecioare nu vor fi urmate.

La apariția din august, copiii vor fi în închisoare, presați de autorități să divulge Secretul. În septembrie, lumea aștepta în rugăciune, Regina Rozariului coborî din Cer și le spuse copiilor că în luna următoare se va întoarce cu Sf. Iosif și cu Pruncul Isus. Va fi atunci dat și semnul care îi vor face pe oameni să creadă că aparițiile sunt din Cer.

În octombrie, Doamna a mărturisit că este „Fecioara Sfântului Rozar”. Atunci a avut loc „minunea solară”, când **„o clipă soarele stătu locului, se dădu învârtelii ca o roată zbuciumată de foc și flăcări [...] Ploua lumină, ploua aur, ploua smarald și safir [...] făcu un ospăț de luciri în zeci de culori...”**. Minunea a fost văzută nu numai de mulțimea căzută în rugăciune,

ci la distanță de zeci de kilometri.

În continuare, P.S.S. Ioan Suciu descrie viața nouă, plină de credință a ciobănașilor, sfârșitul lui Francisc și al Iacintei, răpuși de gripa spaniolă, și începutul vieții de călugăriță a Luciei în Ordinul Sf. Doroteea. În continuarea acestor pagini, în capitolul **„Fecioara Maria, ajutătoarea credincioșilor”**, Preasfinția Sa prezintă câteva din miraculoasele vindecări făcute de Dumnezeu prin mijlocirea Sfintei Fecioare de la Fatima, explică puterea rugăciunii Sf. Rozariu, pe care-l recomandă ca rugăciune zilnică. Cartea Episcopului Ioan Suciu se încheie cu **„Rugăciunea de consfințire la Inima Neprihănită a Mariei” - Rugăciunea Papei Pius al XII-lea**, prin care, în 1942, Biserica și omenirea au fost consfințite Inimii Neprihănite a Sfintei Fecioare.

La subsolul acestor pagini și la „Adaus”, Pr. Cristian Sabău aduce completări, sunt note despre arătările Îngerului, despre pericolul comunismului, care se va răspândi dacă nu se intervine prin convertire și Consacrarea Rusiei la Inima Neprihănită a Fecioarei Maria. În semnul văzut pe Cer, interpretat de oamenii de știință drept aurora boreală, Sr. Lucia a văzut începutul pedepselor pentru fărâdelegile oamenilor. Cele mai multe relatări sunt provenite din informații pe care Episcopul Ioan Suciu nu le putea avea. Acestea sunt luate din „Memoriile” și mărturiisrile Sr. Lucia (reiese de ce Sfânta Fecioară i-a cerut Luciei să învețe), unele din aparițiile lui Isus sau ale Sfintei Fecioare din anii petrecuți în mănăstire. O parte din „Memorii” a fost cunoscută Preasfinției Sale, dar, o altă mare parte era necunoscută. Relatările privind al „Treilea Secret”, conținutul părții a Treia a Secretului, rămas tănuat până 2000, a fost publicat de Cardinalul Joseph Ratzinger, la acea dată Prefect al „Congregației pentru Doctrina Credinței”.

Este o trimitere directă la persecuția Bisericii din secolul abia trecut: un drum abrupt, printr-o cetate distrusă, este urcat de **„Episcopul îmbrăcat în alb, Episcopi, preoți, persoane consacrate și în cele din urmă bărbați și femei din toate clasele și păturile sociale. Papa pare să-i precedă pe ceilalți, tremurând și suferind pentru toate ororile care îl înconjoară. Nu doar casele cetății zac pe jumătate în ruină - drumul său trece printre cadavrele celor morți. Calea Bisericii este astfel descrisă ca o Via Crucis, ca un drum într-un timp de violență, de distrugere și de persecuții”** (OP.cit., p.81).

Sunt referiri la toți Papii, începând cu Papa Pius al X-lea, la suferințele trăite de ei în această „Via Crucis” a Bisericii. În Episcopul îmbrăcat în alb a fost identificat Papa Ioan Paul al II-lea la atentatul din 13 mai 1981.

Perspectiva că lumea ar putea fi nimicită nu este deloc fantezistă, omul însuși o face, dar Cardinalul Ratzinger atrage atenția că orice drum din istoria omenirii se poate schimba prin convertire și rugăciune.

Adausurile aduc completări privind viața celor

(continuare în pag. 6)

ACT DE ÎNCREDINȚARE SFINTEI FECIOAREI MARIA DE LA FATIMA

Fericită Marie, Fecioară de la Fatima,
cu reînnoită recunoștință pentru prezența ta maternă
unim glasul nostru cu acela al tuturor generațiilor
care te numesc fericită.
Celebrăm în tine marile lucrări ale lui Dumnezeu,
care nu încetează niciodată să se aplece cu milos-
tivire asupra omenirii,
chinuită de rău și rănită de păcat,
pentru a o vindeca și pentru a o mântui.
Primește cu bunăvoință de Mamă
actul de încredințare pe care astăzi îl facem cu
încredere,
în fața acestei imagini a tale așa de îndrăgită de noi.
Suntem siguri că fiecare dintre noi este prețios în
ochii tăi
și că nimic nu-ți este străin din tot ceea ce locu-
iește în inimile noastre.
Ne lăsăm ajunși de privirea ta preadulce
și primim dezmiardarea mângâietoare a zâmbe-
tului tău.
Păzește viața noastră în brațele tale;
binecuvântează și întărește orice dorință de bine;
reînsuflește și alimentează credința;
susține și luminează speranța;

trezește și însuflește caritatea;
condu-ne pe noi toți pe drumul sfințeniei.
Învăță-ne însăși iubirea ta de predilecție
față de cei mici și cei săraci,
față de cei excluși și cei suferinzi,
față de păcătoși și cei rătăciți cu inima:
adună-i pe toți sub ocrotirea ta
și încredințează-i pe toți preaiubitului tău Fiu,
Domnul nostru Isus.
Amin.

„FECIOARA ...

(urmare din pag. 5)

trei vizionari, explicația „Devoțiunii primelor cinci sâmbete”, „Cronologia evenimentelor de la Fatima”, o suită de „Rugăciuni de consfințire la Inima Neprihănită a Mariei” și „Acatistul Născătoarei de Dumnezeu de la Fatima”, compus de Pr. Sabău, urmând structura de bază a celui alcătuit de Alexander Roman în engleză. Este o istorie a aparițiilor de la Fatima, în stilul specific acatistelor și se remarcă prin imagini surprinzătoare, prin comparații și metafore de rară frumusețe.

Studiul final tratează istoria Fatimei înainte și după aparițiile Preacuratei, pentru că, privite evenimente, „**mesajul Maicii Domnului din Fatima este omniprezent. Avertisment sau imbold? Pretext sau imperativ? Inevitabil, oricum ar fi**” (Papa Benedict al XVI-lea).

Toți Suveranii Pontifi, începând cu Pius al XII-lea au acordat o atenție deosebită Fatimei. Pius al XII-lea s-a proclamat „Papa Fatimei”, fiind consfințit Episcop la 13 mai 1917. Coincidențe? Nicidecum. La 13 octombrie 1958 a fost înmormântat. Pontificatul său a fost sub ocrotirea Preacuratei, este Papa care a numit-o Regina Cerului și a Pământului pe Sfânta Fecioară și a încoronat-o cu o coroană prețioasă în care, peste ani, a fost așezat glonțul destinat să-l ucidă pe Papa Ioan Paul al II-lea.

În 1964, Paul al VI-lea a proclamat-o pe Sfânta Fecioară „Mama Bisericii” și a consacrat Mariei Ima-

culate întregul neam omenesc. A fost primul Papă care a prezidat o celebrare la Cova Iria.

Pontificatul Papei Ioan Paul al II-lea este, peste timp, o continuare a Pontificatului lui Pius al XII-lea. Se leagă sub același semn al iubirii și încredințării totale Sfintei Fecioare, Fatima fiind în centrul acestei iubiri; sunt Pontifii care au consfințit Fecioarei Neprihănite omenirea și Rusia.

Papa Benedict al XVI-lea a fost, nu o dată, pelevrin la Fatima, unde a înfăptuit un „Act de încredințare și consacrare a preoților Inimii Neprihănite a Mariei”.

Cu ocazia „Centenarului aparițiilor Sfintei Fecioare”, Papa Francisc va fi pe 13 mai la Fatima, când vor fi canonizați Francisc și Iacinta. Sr. Lucia va fi canonizată mai târziu, sfârșitul vieții ei fiind recent.

Cartea Pr. Cristian Sabău este foarte bogată în date despre Fatima, de foarte multe ori puse în legătură cu Biserica noastră Greco-Catolică. Așa este și capitolul închinat Sf. Rozariu, la noi, cu o istorie unică, rugăciunea fiind sfințită prin suferințele Episcopilor, preoților și credincioșilor din închisori, condamnați pentru refuzul de a-și trăda credința.

Citind cartea prezentată, intrăm în spiritualitatea Fatimei, în bucuria de a fi împreună cu toți cei care o iubesc, cu autorul însuși, care mărturiește: „...am devenit preot sub privirea <Statuii peregrine a Fecioarei de la Fatima> ce își arăta Inima Neprihănită”.

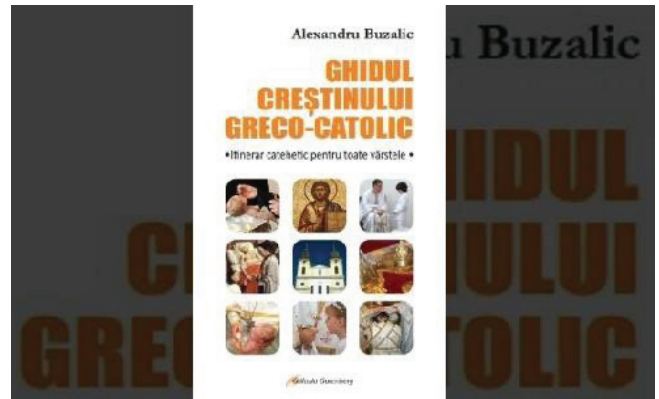
Ghidul creștinului greco-catolic

Editura Galaxia Gutenberg anunță apariția cărții „Ghidul creștinului greco-catolic”, cu subtitlul ”Itinerar catehetic pentru toate vârstele”, semnată de Alexandru Buzalic, care l-a avut drept consultant pe pr. Cristian Langa. Cartea de 158 de pagini, apărută în format 13×20, în colecția „Familia creștină”, poate fi cumpărată pentru 12 lei de pe situl GalaxiaGutenberg.ro.

„În lumea de astăzi avem nevoie de credință”, scrie autorul în prefață, „de cunoașterea adevărilor pe care Dumnezeu ni le-a transmis, fiind necesară o nouă reevangelizare: Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să ajungă la fiecare și să conducă spre comuniunea sfinților întreaga omenire. Pentru aceasta nu este de ajuns faptul că am fost botezați, că ne declarăm creștini, fără să cunoaștem bine adevărilor de credință sau că avem o credință obscură, fără să ne cunoaștem identitatea în cadrul Bisericii lui Cristos.”

„În acest scop”, ni se explică în prefață, „vă propun un ghid al creștinului de astăzi, care să călăuzească rațiunea spre cunoașterea adevărilor de credință desprinse din marele și unicul Adevăr care se regăsește în Dumnezeu. Nu sunt prezentate probleme teologice înalt speculative, ci doar principalele adevăruri de credință, însoțite – acolo unde este cazul – de discuții care privesc controverse actuale și răspunsul pe care Biserica îl oferă omului contemporan. Astfel, aceste teme de discuție pot continua în cadrul întâlnirii diferitelor grupe sau asociații active ale parohiilor, pot fi teme pentru cateheză la toate vârstele, precum și subiecte la care fiecare creștin în parte este chemat să mediteze, să le discute în familie sau între prieteni.”

În fine, prefața se încheie cu aceste cuvinte: „Acest ghid practic este și o invitație la aprofundarea credinței, atât prin înțelegerea învățăturii Bisericii, cât mai ales prin rugăciune, meditație și contemplație, altfel spus, prin trăirea credinței, care să ne ajute să devenim buni creștini, apostoli ai timpurilor noastre și

instrumente în mâinile Domnului, prin care întreaga omenire să ajungă la unitate în Biserica lui Cristos și în comuniunea fericită a Împărăției lui Dumnezeu.”

Cartea are patru capitole. Primul este intitulat „Cine sunt eu?”, cu următoarele secțiuni: Sunt creat de Dumnezeu; Sunt creștin; Sunt greco-catolic; Sectele gnostice și ezoterice – antireligii. Capitolul următor, „Eu cred!”, are secțiunile: Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt; Biserica: Una, Sfântă, Catholică și Apostolică; Sacramentele: Dumnezeu mă ajută să devin sfânt; Comuniunea sfinților; Împărăția lui Dumnezeu: Eshatologia creștină. Capitolul trei are ca titlu „Eu și acțiunea mea liberă în lume – Morala creștină”, tratând următoarele teme: Omul – persoană, acțiune, responsabilitate; Legea naturală și păcatul; Să înțelegem Decalogul. În fine, ultimul capitol este „Eu îmi manifest credința – cultul religios”, cu trei secțiuni: Cultul divin; Sfânta Liturghie; Spiritualitatea Bisericii mele.

La final autorul trage și câteva concluzii, în două pagini. Redăm paragraful final: „Ne rămâne datoria să îl cinstim pe Dumnezeu, să vestim lumii de astăzi Evanghelia ca apostoli ai timpurilor prezente și să trăim în sfințenie, pentru ca toți să ne bucurăm aici, în această existență pământească, aflându-ne în drum spre plinătatea Împărăției veacului care va veni!”

<http://www.catholica.ro>

„În compania Fecioarei de la Fatima”

La finele lunii aprilie 2017 a fost publicată broșura „În compania Fecioarei de la Fatima” la Editura Surorilor Lauretane de la Baia Mare. Cuprinzând 148 de pagini de text, cartea a fost îngrijită de către părintele Cristian-Florin Sabău, cu intenția de a însoți călătoriile statuii Fecioarei Peregrine prin Eparhia Greco-Catolică de Oradea-Mare, călătorii ce vor avea loc între lunile mai-octombrie din 2017, Centenarul aparițiilor Maicii Domnului la Fatima.

Cartea va fi pusă în vânzare la prețul de 5 lei/buc și va fi disponibilă în fiecare parohie, începând din ziua sosirii statuii peregrine. Mai apoi, va putea fi achiziționată până la epuizarea stocului.

Broșura poate să rămână utilă după eveniment atât ca și carte de rugăciuni, cât și ca o culegere de cântece religioase.

Eugen IVUȚ
Biroul de presă

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (X)

Oameni și cărți din "fundul - fundușului" vremurilor (1)

O cărțuție, care nu are nevoie de palma unui zidar, ori plugar, pentru a încăpea în întregime. "O cărțuție" ronțaită la colțuri de mușcăturile incisive ale celor 88 de ani, ce au trecut, de la apariția ei, la Tipografia "Athenaeum" din Oradea anului 1928, sub titlul "Școala Iubirii lui Isus Cristos" tradusă "din italienește" de Dr. Demetriu Kiss, decanul baroului din Oradea, Comandant-cavaler al Ordinului Sf. Grigorie cel Mare, revăzută de "Păr. Dr. Aloisie Ludovic Tăutu", profesor de teologie.

Uimiți și extaziați în trăiri colecționare, bibliofile citim pe pagina interioară a copertii: Nihil obstat. Păr. Aloisie Ludovic Tăutu - Episcopia Română Unită de Oradea Nr. 373-1928, Imprimator Oradea, la 13 februarie 1928. Episcop Valeriu Traian.

Dincolo de motivația mai sus expusă, hotărârea de a scrie acest articol, care nu se vrea a fi o recenzie, este provocată, la prima mână, de două cugetări din prefața acestei cărțuții, mică și mare în același timp. Prima este cea reprodusă în motto-ul articolului, care mă trimite spre meditații apriori, fără să citesc, încă, textul din cele 64 de pagini rămase oarecum întregi.

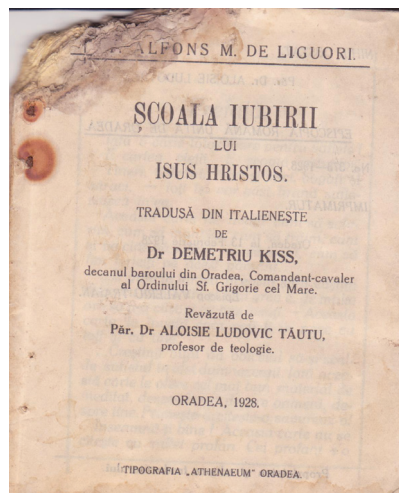
"Această carte ne învață cum să suferim".

O primă întrebare: Oare suferința prelaților, preoților credincioșilor greco-catolici; în cele două perioade de prigonire (1948-1989) și oprinare discriminatorie (după 1989), a fost și este pe măsura acestei învățăături?

Cum au suferit, consacrații și credincioșii greco-catolici, în perioada de prigonire criminală din anii 1948 - 1989? A fost la început o suferință nedumerită, umilită cauzată de șocul evenimentului nemaiîntâlnit: desființarea peste noapte (am putea spune) printr-o hotărâre politică, fără nici o consultare a neamului, a Bisericii Greco-catolice.

După cavalcada arestărilor, întemnițărilor, torturilor, asasinatelor, a apărut suferința revoltată, urmată apoi de suferința cea îmbucurată și fericită ("Feriți cei ce sunt persecutați pentru dreptate, fiindcă a lor este împărăția cerurilor ...").

După 1989 Dumnezeu a hotărât să redea viului public, Biserica Greco-catolică, reșezându-o în drepturile sale istorice (trei sute de ani înseamnă istorie ... nu întâmplare istorică!). Era de așteptat să dispară suferința! Dar nu a fost așa! A apărut o nouă suferință cauzată de oprinarea discriminatorie a altei majorități confesionale și a administrației naționale. Această suferință nu a fost nici nedumerită, nici umilă. A fost o suferință a demnității, a conștiinței. Demnitatea de a exista într-o singură turmă a unui singur păstor: poporul creștin, stăpânit, ocrotit de Stăpânul lumii, Bunul Dumnezeu. O

suferință fericită pentru că noi greco-catolicii, am fost aleși de Dumnezeu pentru a trăi încă odată în exil, de această dată, a prejudecăților confesionale.

Se spune apoi, în textul citat, că această carte ne învață cum să trăim, cum să muncim, cum să iubim și pe cine să iubim.

Cel care nu citește această carte "cu suflet profan" (ori anesteziat de fundamentalisme), ci o parcurge cu inima curată, "curățită prin focul dragostei și al suferinței", va fi absolvent la "școala iubirii lui Isus Cristos" (Cap.I din carte).

Cum să trăim?

Să trăim în fapte! Faptele noastre mărunte, zilnice pe care să le înălțăm în scâldătoarea lui Cristos. Să nu tânjuim (sau chiar să vânăm) după fapte mărețe. Riscăm să nu le găsim, căzuți în depresia așteptării, ori să încercăm tot felul de supraestimări.

Răspunsul îl găsim în cea dintâi și cea mai mare poruncă; dintre cele 10 porunci rostite de Dumnezeu, în fața poporului lui Moise, adunat la poalele muntelui Sinai. Această poruncă ne îndeamnă "să-l iubim pe Domnul Dumnezeu" nostru din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul. Reușim acest lucru iubindu-l pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Unde să învățăm tainele, puterile acestei iubiri? La "școala iubirii lui Isus Cristos" care s-a născut și a murit pentru mântuirea noastră. Vom ști atunci, să iubim cu îngăduință, cu detașare, chiar abandonare, așezându-l mereu pe "Tu" deasupra lui "Eu".

Ni se propune în prefața acestei cărți, nu doar să citim dar și să medităm, să ne adaptăm zilnic la această scriere, pentru a afla "cheia vieții și a fericirii, nu într-un viitor îndepărtat, ci acum, aici pe pământ". citind această carte vom cunoaște "înțelepciunea sfinților" și cu ajutorul acestora ne vom orândui propria existență în ceea ce am putea numi "înțelepciunea vieții".

(continuare în pag. 9)

Scrisoarea Preasfinției Sale Virgil cu ocazia Zilei Mondiale de Rugăciune pentru Vocații

Dragii mei,

Cel care se lasă atins de Dumnezeu va simți iubirea nemărginită, iar din această iubire izvorăște dorința împărtășirii acestei experiențe și celorlalți.

Duminică, 7 mai 2017, a 4-a duminică după Paști, întreaga Biserică Catolică se roagă pentru vocații. Tema centrală a mesajului pe care l-a transmis Sfântul Părinte Papa Francisc cu această ocazie este angajarea misionară care “nu este ceva care se adaugă la viața creștină, ca și cum ar fi un ornament, ci, dimpotrivă, este situată în inima credinței înseși: relația cu Domnul implică faptul de a fi trimiși în lume ca profeți ai cuvântului său și martori ai iubirii sale”. Biserica are nevoie de preoți încrezători și senini pentru că au descoperit adevărata comoară, nerăbdători să meargă să facă cunoscută tuturor cu bucurie! (cf. Mt 13,44).

Mai mult ca oricând, astăzi este nevoie de vocații la preoție și la viața consacrată. În contextul socio-cultural actual, când societatea relativizează prea ușor valorile fundamentale, Biserica se regăsește adesea singură în lupta pentru păstrarea acestora. Într-adevăr, secerișul este mult iar lucrătorii sunt puțini. Sfântul Părinte cere “comunităților parohiale, asociațiilor și numeroaselor grupuri de rugăciune prezente în Biserică: împotriva ispitei descurajării, continuați să-l rugați pe Domnul pentru ca să trimită lucrători în secerișul său și să ne dea preoți îndrăgostiți de Evanghelie, capabili să devină aproapele cu frații și, astfel, să fie semn viu al

iubirii milostive a lui Dumnezeu”.

Iubiți părinți,

Vă rog ca duminică, 7 mai 2017, în omilia din cadrul Sfintei Liturghii, să vorbiți credincioșilor despre chemarea fiecărui creștin de a duce mai departe Vesta cea bună. Chemările speciale – la preoție și la viața consacrată – sunt o împreună-lucrare a întregii Biserici iar terenul pe care trebuie să încolțească și să crească aceste vocații este parohia. Vă invit ca la finalul Sfintei Liturghii să faceți, împreună cu comunitatea pe care o păstoriți, un moment de rugăciune pentru vocații.

Vă îmbrățișez în Cristos cel înviat!

Cu arhierească binecuvântare,

+Virgil BERCEA
Episcop

(urmare din pag. 8)

Procedând astfel vom trăi adevărata fericire cea de a “trăi fericirea” după teoria psihologului american Martin Seligman. Parcurgând “viața plăcută”(1), apoi, sau concomitent, “viața bună”(2), adică conjugarea activităților de viață cu abilitățile pe care le avem, putem ajunge la “viața cu sens”(3), adică o viață în care activitățile să fie ghidate de valori și principii pe care să le asumăm.

Oferind vieții noastre sensul iubirii, în și pentru Cristos, vom fi aproape de “înțelepciunea” și fericirea sfinților.

Trei specificații necesare la final de articol!

1. Unul dintre traducătorii acestei cărți Păr. Dr. Aloisie Tăutu (1895-1981) - a făcut studiile liceale la Liceul Samuil Vulcan din Beiuș (1907-1915), apoi Facultatea de Teologie la Viena (1915-1919), doctoratul în 1921 la Roma. A predat Religia și Limba Latină la Liceul De fete din Beiuș (1921-1922), apoi Teologia

Dogmatică și Teologia Morală la Academia Teologică din Oradea (1922-1937). a redactat în această perioadă revista “Vestitorul”. Membru în Comisia pontificală istorică de la Roma. Lucrări de teologie și pastorație.

2. O binevenită și valoroasă intenție muzeistică (Muzeul parohiei Greco-catolice din Beiuș).

Această cărțuie să fie retipărită (prin metoda on-line) pentru a fi citită de credincioșii de astăzi ai Beiușului nostru.

3. O explicație pentru titlul acestui articol!

Un bătrân venerabil (baci Ghiuriță, Popa Gheorghe), credincios greco-catolic din comuna Pocola, de lângă Beiuș, a făcut, în urmă cu 10-15 ani următoarea remarcă: “Domnule dragă, noi suntem aici din fundul - fundușului vremurilor”. Am folosit această expresie, fiind convins de asentimentul bătrânului ce ne este trimis din ceruri, unde își odihnește sufletul, de-a dreapta Tatălui.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2017

IUNIE

Universală: Abolirea comerțului de arme.

Pentru responsabili națiunilor: să se angajeze cu hotărâre pentru a pune capăt comerțului de arme, care provoacă atâtea victime nevinovate.

Statuia Maicii Domnului de la Fatima peregrină în Episcopia de Oradea

Anul acesta, pe data de 13 mai, se împlinesc 100 de ani de la aparițiile Maicii Domnului de la Fatima. Cu acest prilej, Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea, a organizat un pelerinaj al statuii peregrine în toate protopopiatele Eparhiei, care a început în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea.

Preoții protopopiatului Oradea, alături de credincioși și Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, au pornit din curtea Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, cu statuia Maicii Domnului, purtată pe umeri de către patru studenți seminariști, spre Catedrală unde a urmat înconjurarea Catedralei.

Un scurt istoric al aparițiilor de la Fatima a fost făcut de către părintele Mihai Vătămănelu, de la Mănăstirea Franciscană Maica Domnului din Oradea, după care a urmat Sfânta Liturghie celebrată de părintele Mihai Blăjuț, răspunsurile fiind data de către copii de la Grupul „Dominic Savio”, urmată de proiecția unui scurt film despre aparițiile Fecioarei din Fatima, Adorația Euharistică alături de copii din grupurile „Oratoriul Maria Imaculată” și „Don Orione”, Sfântul Rozar condus de către Preasfinția Sa Virgil alături de Asociațiile religioase din protopopiat și Acatistul Născătoarei de Dumnezeu de la Fatima, condus de către părintele protopop Grăvil Bubo.

Statuia Maicii Domnului este o sculptură în lemn, făcută la Fatima. E o copie fidelă a aceleia originale, care este venerată la Sanctuarul portughez. De regulă, poate fi contemplată în biserica „Maica Domnului” a Mănăstirii Franciscane din Oradea.

Cu prilejul pelerinajului statuii în Episcopia

Greco-Catolică, de Oradea, Preasfinția Sa a spus următoarele: „Ne alăturăm și noi în rugăciune și mulțumim Domnului pentru marele dar făcut omenirii la Fatima! Sfânta Fecioară s-a arătat ciobănașilor pentru a invita lumea la rugăciune, pocăință și la întoarcerea către Dumnezeu. În cazul în care omenirea refuza chemarea Ei, Maica Domnului a anunțat venirea celui de-al Doilea Război Mondial, precum și dificila perioadă pe care Biserica a avut-o de traversat din a doua jumătate a veacului trecut până în zilele de astăzi. Fecioara le-a dezvăluit păstorașilor toată suferința și martiriul pe care „cei buni” aveau să-l îndure din cauza păcatului și a nelegiuirilor lumii. În această persecuție, întrevădem cu claritate suprimarea Bisericii Greco-Catolice, moartea de martir a Episcopilor noștri și, alături de ei, a atâtor preoți, călugări, călugărițe și credincioși. Îi mulțumim Sfintei Fecioare pentru acești 100 de ani în care Ea a arătat că este prezentă într-un chip deosebit alături de noi și celebrăm, cu întreaga Biserică, acest eveniment, prin pelerinajul unei statuii a Maicii Domnului de la Fatima, care va vizita protopopiatele noastre! Nu toți vom reuși să mergem pelerini la Fatima...; însă Ea, Fecioara Preasfântă, devine Peregrină spre noi, vine Ea însăși să ne viziteze. Dacă priceasna pe care o știm cu toții spune: „Am venit, Măicuță, să te mai vedem./ Să-ți spunem necazul care-l mai avem”, în această situație vine Măicuța însăși să ne găsească acolo unde ne aflăm!”

Duminică, 07 mai 2017, după Sfintele Liturghii celebrate în Catedrala „Sfântul Nicolae” au avut loc momente de rugăciune de consacrare către Fecioara de la Fatima.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Până în luna octombrie 2017, Maica Domnului de la Fatima va vizita bisericile protopopiale astfel:

20 - 21 mai - Beiuș;
10 - 11 iunie - Carei;
24 - 25 iunie - Holod;
1 - 2 iulie - Marghita;
5 - 6 august - Ier;
14 - 15 august - Mănăstirea Franciscană “Maica Domnului”- Oradea;
26 - 27 august - Supur;
7 - 8 septembrie - Șimleu Silvaniei;
23 - 24 septembrie - Tășnad;
30 septembrie - 1 octombrie - Zalău.

SCRISOARE DESCHISĂ

Noi, episcopii catolici din România, reuniți în perioada 3-5 mai 2017 la Cluj-Napoca, în sesiunea plenară de primăvară a Conferinței Episcopale Române, am luat act de amânarea discuțiilor cu privire la cererea de modificare și reformulare a articolului 48, alin. 1 din Constituția României, după cum urmează:

„Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor”.

Reafirmăm, împreună cu cele 3 milioane de cetățeni, care au semnat un demers în această privință, că înlocuirea termenului „soți” din actuala Constituție cu sintagma „un bărbat și o femeie” reflectă cu mai mare claritate modul de înțelegere a ceea ce este căsătoria creștină și familia în România. Doar căsătoria dintre un bărbat și o femeie, și numai în acest caz vorbim de căsătorie, poate garanta supraviețuirea unei societăți și a culturii sale; aceasta nu poate fi pusă pe picior de egalitate cu alt fel de uniuni pe care echivocul din termenul „soți” îl poate ascunde.

Constituția are menirea de a sta la baza unei legislații adecvate în domeniul familiei în care să fie tutelate drepturile fiecăruia și să fie respectată natura lucrurilor în tradiția creștină; termenii „căsătorie” și „familie” neputând fi utilizați decât pentru a defini realitatea uniunii stabile și deschise la viață dintre un bărbat și o femeie. Cea mai bună modalitate în care Statul poate tutela drepturile universale ale persoanei umane, demnitatea și integritatea sa, este de a apăra drepturile familiei.

Familia, al cărei nucleu de bază este legătura dintre un bărbat și o femeie, nu este o structură impusă persoa-

nei, ci este locul natural în care ființa umană vine la existență și în care poate să crească în modul cel mai propice. Familia este locul natural al relației părinți-copii. Persoana umană primește în familie acea protecție naturală împotriva dificultăților de natură fizică, morală, spirituală. Iată de ce familia este marea resursă a societății.

Ca instituție socială naturală, căsătoria dintre un bărbat și o femeie stă la temelia civilizației în societate. Fără căsătorie nu ar exista stabilitate pentru copii și, în consecință, nu ar exista o comunitate autentic umană. Avantajele căsătoriei naturale sunt incomensurabile în plan economic și social, moral, cultural și spiritual, educativ. De fapt, căsătoria creștină are rolul unui sistem de imunitate național.

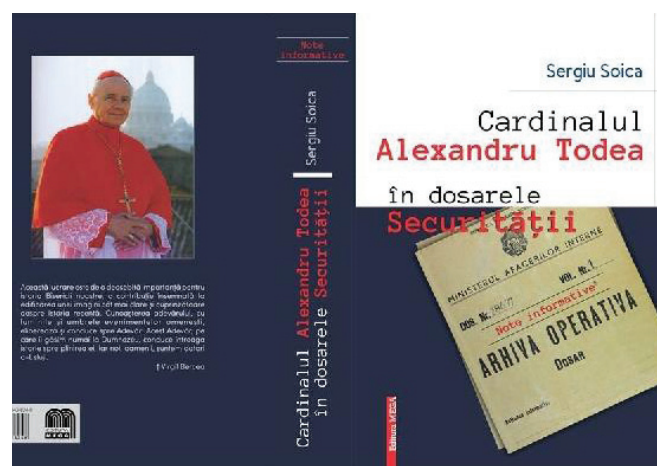
Cu grijă pentru viitor, pentru integritatea și sănătatea morală a cetățenilor României pe care o slujim în calitate de membri ai Bisericii și ai societății, reafirmăm necesitatea revizuirii articolului 48, alin. 1, în sensul mai sus precizat. Trimitem această scrisoare deschisă în dorința de a apăra și promova adevărul despre căsătorie și familie.

Apariție editorială

Semnalăm apariția volumului „Cardinalul Alexandru Todea în dosarele securității – Note informative” scrisă de domnul dr. Sergiu Soica.

Volumul a apărut la Editura „Mega” din Cluj-Napoca și are 816 pagini. Cartea cuprinde dosarul Cardinalului Alexandru Todea din arhiva CNSAS, mai precis notele informative furnizate de către informatorii Securității. Documentele, din acest volum, puse cap la cap în ordine cronologică, ne dezvăluie nuanțele istoriei Bisericii Române din catacombe și luminează ungherele mai puțin cunoscute, dar care au fost locuite și „trăite”. În spatele acestora se află multă suferință și teroare, dar dezvăluie tot atât de multă credință și speranță în Dumnezeu, adeverind că doar tăria spirituală biruie asupra răului lumii acestea.

Această lucrare este de o deosebită importanță pentru istoria Bisericii noastre, o contribuție însemnată la edificarea unei imagini cât mai clare și cuprinzătoare despre istoria recentă. Cunoașterea adevărului, cu luminile și umbrele evenimentelor omenești, eliberează

și conduce spre Adevăr! Acest Adevăr, pe care îl găsim numai la Dumnezeu, conduce întreaga istorie spre plinirea ei, iar noi, oamenii, suntem datori a-L sluji. († Virgil Bercea).

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Adunarea Generală a AGRU National

În zilele de 5 și 6 mai 2016 s-a reunit la Oradea Adunarea Generală a A.G.R.U. național. Lucrările s-au desfășurat la Mănăstirea Franciscană „Maica Domnului” din Oradea, participând delegați din cele șase Eparhii ale Bisericii Române Unite.

Temele Adunării generale din acest an au fost: „Urgența evanghelizării în Biserică în lumina Exortației apostolice Evanghelii gaudium, a Sfântului Părinte Francisc” și „Greco-catolicul Iosif Vulcan – *poarta* prin care intră în literatura română Eminescu”, iar motto-ul ales: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele” (Marcu, 9, 24).

În după-amiaza zilei de vineri s-a desfășurat programul de formare pe temele enunțate, susținut de asistentul spiritual al AGRU Oradea, pr. M. Tegzeș și de președintele Dr. Ioan F. Pop. La momentul de formare au fost de față și reprezentanți ai asociațiilor de tip AC locale (ASTRU și AGRU, Reuniunea Mariană, terțiari, familii).

Ziua de sâmbătă a fost rezervată discuțiilor între membrii asociației, precedate de celebrarea sfintei Liturghii frumos îngrijită de comunitatea de laici din parohia mănăstirii.

Ordinea de zi, moderată de președintele Călin Diaconu, a cuprins trei puncte:

1. Relația AGRU cu ACRO;
2. Evaluarea și autoevaluarea asociațiilor eparhiale;
3. Calendarul asociativ – pregătirea festivităților la Centenarul Unirii pentru anul 2018.

În deschiderea lucrărilor, Președintele național a

oferit fiecărui AGRU eparhial o cruce în amintirea întâlnirii Federației Internaționale a Acțiunii Catolice cu Sfântul Părinte, la 27 aprilie a.c. Apoi a luat cuvântul Cristina Purice (AGRU Lugoj) în calitate de vice-președintă a ACRO și a dat citire mesajului Președintei ACRO, Anca Frana, către Adunarea Generală a AGRU. Cu o intervenție importantă asupra modului de funcționare al ACRO cât și asupra așteptărilor și modalităților de integrare a calendarelor celor două asociații a contribuit Oana Tuduțe.

După prânz, asociația gazdă a organizat o vizită la Muzeul Iosif Vulcan, precum și la Catedrala Sf. Nicolae.

Următoarea întâlnire a Consiliului Director al AGRU se va desfășura în zilele de 20-21 octombrie 2017, în Eparhia de Lugoj.

Irina MĂRGINEAN,
Secretar al AGRU Cluj

Resfințirea Bisericii din Cheț

Duminica a III-a de după mărita sărbătoare a Învierii Domnului, numită și a „Mironosițelor”, a fost moment de bucurie pentru credincioșii greco-catolici din Parohia Cheț, județul Bihor. După lucrările de renovare interioară și exterioară, a avut loc resfințirea Bisericii și ungerea pereților cu Sfântul și Marele Mir.

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a ajuns în mijlocul comunității parohiale, întâmpinat cu flori, pâine și sare de către copiii îmbrăcați în costume populare, și cu Sfânta Cruce de către părintele Antoniu Chifor, vicar responsabil cu preoții și protopop de Marghita, și Sfânta Evanghelie de către părintele Gabriel Emil Vana, paroh de Cheț, părintele vicar general Olimpiu Todorean și soborul de preoți.

A urmat ceremonialul sfințirii prin stropire cu apă sfințită și ungere cu Sfântul și Marele Mir, urmat de celebrarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii. În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa Virgil a subliniat curajul femeilor mironosițe, curaj care a avut izvorul în Domnul cel Înviat, cel care conduce pașii și alungă teama și frica. Îndemnul adresat celor prezenți a fost: „nu vă temeți! nu mai trăim în întuneric, ci în lumina lui Cristos”.

La finalul Sfintei Liturghii, la propunerea părintelui paroh Gabriel Vana, Preasfinția Sa Virgil a oferit, persoanelor implicate activ în lucrările care au avut loc, diplome de merit. Părintele Gabriel Emil Vana, paroh al comunității din Cheț din anul 2012, a fost hirotesit iconom stavrofor, primind din partea Preasfințitului Părinte crucea pectorală.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Sfintele Evanghelii și Faptele Apostolilor

Textul biblic este întotdeauna viu, dinamic, proaspăt..., tânăr.

De la această convingere se conturează organizarea lucrării de față, „Sfintele Evanghelii și Faptele Apostolilor”, apărută la Editura Pauline, tipărită color în condiții grafice deosebite, care pe lângă textul biblic, include diferite rubrici pentru aprofundare și rugăciune, îmbogățite cu numeroase imagini și hărți.

Această carte este o cheie prețioasă pentru a intra în lumea Scripturii, interacționând cu istoria sa, arheologia, geografia, mesajul său spiritual, și dialogând cu cei care au scris paginile Noului Testament.

Cartea oferă o parte introductivă amplă ce ajută cititorul să se orienteze în lumea Noului Testament.

În partea centrală se află cele patru Evanghelii și Faptele Apostolilor, îmbogățite cu următoarele rubrici:

- note, care ne ajută să înțelegem mai profund textul biblic;
- trimiteri la alte texte biblice, care luminează textul de față;
- Îi dăm cuvântul lui..., rubrica în care ne vorbește însuși autorul sacru, ajutându-ne să înțelegem mai bine ceea ce el a scris;
- Archeo și Geo, spațiu în care descoperim pământul biblic, geografia și itinerariul personajelor biblice, descoperiri arheologice etc;
- Tabor, o invitație pentru a ne opri din lectură și a urca împreună cu Isus pe muntele „Schimbării la Față”, pentru a face un popas de rugăciune și a permite astfel textului să coboare de la minte la inimă;
- Împreună pentru..., spațiu dedicat activității în grup: confruntare, împărtășire, creștere împreună;
- Forum, locul în care sunt invitați înaintea noastră

tră martori ai Evangheliei, de la Părinții Bisericii până la oameni ai timpului nostru.

Cea de a treia parte cuprinde o serie de indicații care favorizează căutarea pe diferite tematici și facilitează găsirea de răspunsuri la întrebări ce se nasc de-a lungul drumului.

Autorii notelor

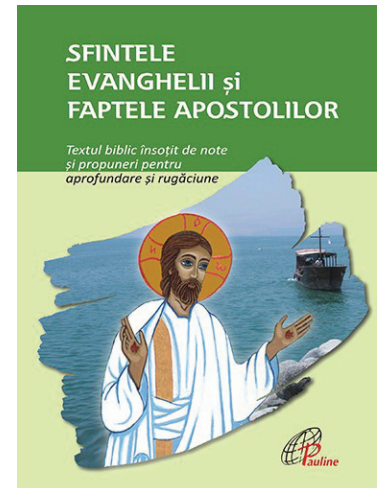
și rubricilor care însoțesc textul biblic sunt patru membrii ai Familiei Pauline pregătiți în domeniul biblic și pastoral: preoții paulini Giacomo Perego și Eustacchio Imperato și surorile apostoline Tosca Ferrante și Anna Maria Pudelko.

Această carte este un instrument minunat pentru aprofundarea textului biblic și rugăciunea personală. Poate fi folosit și pentru Lectio Divina în grup, pentru cateheză etc. Este destinată tuturor creștinilor, tineri și adulți, familii și comunități religioase.

Fie ca prin citirea, aprofundarea și meditarea Sfintelor Evanghelii și Faptelor Apostolilor, să creștem în comuniune cu Cristos viu în Cuvântul său și să devenim mai mult apostoli ai Isus Cristos, „evangelicii” vii în lumea de azi!

Sr. Ana Maria Bulai, fsp

Comandă la: <http://libraria.pauline.ro/index.php/sfintele-evangeliei-i-faptele-apostolilor.html>

Vizita Părintelui Vicar General în Parohia Curtuișeni

Duminica a IV-a numită a Paralicului de la Vitezda, după Învierea Domnului nostru Isus Cristos, bucurie și sărbătoare mare în sufletele credincioșilor la Curtuișeni. Părintele Vicar general Olimpiu Todorean ne-a onorat cu prezența sa atât la Sfânta Liturghie cât și la noua casă parohială în curs de finalizare. Cu mic cu mare au venit să-l cunoască pe noul Vicar General, să-i ureze: bun venit în mijlocul lor. Cu toții ne-am rugat cu evlavie, smerenie dar și bucurie în suflet că autoritățile „nu ne lasă singuri”, dându-ne putere și speranță de care avem nevoie în zilele noastre.

Părintele Vicar general, prin cuvântul său a pătruns în inimile enoriașilor însuflându-le cuvântul Domnului nostru Isus Cristos. Toți au plecat fericiți rugându-l pe părintele Vicar ca să vină cât mai des în mijlocul comunității noastre.

Cântare de slavă Celui care s-a jertfit pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, Ce-

lui care a înviat din morți, Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu.

Pr. Alexandru CERVID

Curs de formare artistică pentru adolescenți

Departamentul Artistic al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, în parteneriat cu Asociația Hope Italia a organizat, în perioada 28-30 aprilie 2017, în Haieu, un curs de formare artistică pentru adolescenți cu laboratoare de specializare pentru interpreți. Au participat 33 de tineri, dintre care un grup din Bulgaria, împreună cu părintele Rumen, un grup de tineri din Cluj-Napoca, și tineri din Oradea, Tășnad, Beiuș, Craidorolț.

Toți talentați și pasionați, o bună parte din aceștia la început de drum în plan muzical, fără prea multă experiență sau curaj de a cânta în fața unui public cât de mic, în aceste zile au prins curaj. După cum Marco Brussati și Claudio Apricena, responsabili asociației Hope Italia, au încercat să le insuflă, un dar se desăvârșește numai în momentul în care este împărtășit celorlalți, iar a face muzică nu se face niciodată pe cont propriu, ci avem nevoie de cel puțin o persoană care să ne asculte.

Vineri, în introducerea cursului s-a vorbit despre libertatea de a alege muzica pe care o ascultăm și apoi o redăm, atrăgând atenția asupra faptului că, deși avem impresia că suntem liberi, de multe ori luăm doar ceea ce este mediatizat, fără să lăsăm ca libertatea noastră de a alege să fie una conștientă.

Fiecare s-a pregătit și a cântat în fața celorlalți, cu ajutorul lui Ovidiu Lazăr, care a ajutat la partea tehnică de sunet, iar apoi au primit sfaturi și s-a putut observa evoluția, după câteva minute de îndrumare și încurajare. S-au bucurat și au cântat împreună chiar și către sea-

ră, când au făcut o ieșire pentru a vizita orașul Oradea.

A doua zi a început cu Liturghia alături de părintele Popa Paul și părintele Rumen din Bulgaria, iar cursurile au continuat de dimineață și după prânz, când PS Virgil Bercea ne-a bucurat cu prezența sa, noi împătrășindu-i un cântec pentru mărirea lui Dumnezeu în cele 3 limbi folosite aceste zile: română, italiană și bulgară. Aceasta și pentru a întări ideea că în aceste zile, limba universală a fost muzica. După o zi plină, tinerii au avut parte de o recreere la piscină.

Duminică, după Sfânta Liturghie, celebrată de pr. Popa Paul, pr. Obreja Marius și pr. Rumen, au primit diplomele care atestă participarea la cursul de formare artistică. Au rămas cu amintiri frumoase, s-au îmbogățit în cunoștința artistică, au găsit mai multă încrederea în forțele proprii, au crescut împreună și s-au bucurat de experiența făcută, nerăbdători fiind să participe la următoarea întâlnire. După aceste zile fiecare a putut să spună că pentru a face muzică trebuie mai întâi să o trăiești. Dumnezeu a dăruit aceste daruri și trebuie ca să le facem să rodească mereu mai mult.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat în organizarea și susținerea acestui eveniment: Preasfinției Sale Virgil Bercea, pr. Paul Popa, pr. Marius Obreja, Ovidiu Lazăr, domnilor Marco Brussati și Claudiu Apricena și nu în ultimul rând tinerilor care au participat.

Carla Emilia MAXIM

Întâlnirea copiilor din Protopopiatele Carei, Tășnad și Supur

Întâlnirea copiilor din Protopopiatele Carei, Tășnad și Supur a avut loc la Carei, în perioada 6-7 mai 2017. Meditațiile au fost ținute de către părintele Paolo Volpe, directorul Centrului „Ioan Paul al II-lea” din Loreto.

În prima zi a Întâlnirii au fost propuse trei meditații: în prima meditație copiilor li s-a recomandat să nu fie comozi, ci descoperind ceea ce îi blochează când vor să facă lucruri bune, să depășească aceste temeri, frici ale lor pentru că sunt susținuți de Dumnezeu. În a doua meditație a fost subliniat importanța unui scop în viață, pentru a nu umbla fără sens ca un hoinar. Tinerii trebuie să lase urme în lume, să încerce să schimbe lumea în bine, pentru aceasta trebuie să își aleagă lucruri concrete pe care vor să le facă. În cea de-a treia meditație subiectul principal a fost cel legat de importanța legăturii cu trecutul lor: cu istoria, cultura poporului, tradițiile, rudele. Doar ținându-se cont de trecutul lor și valorizându-l vor putea să înfrunte prezentul și viitorul așa cum trebuie.

Duminică, după celebrarea Sfintei Liturghii, a fost momentul concluziilor finale, tinerii propunându-și ca prin faptele lor să lase „urme” de bucurie, pace și speranță în lume. După momentul dedicat concluziilor,

tinerii, alături de părinții parohi și responsabili grupurilor, au vizitat Castelul „Karoly” din Carei, o splendidă bijuterie arhitecturală recent restaurată, considerat un adevărat „Peș al Transilvaniei”.

La Întâlnirea de la Carei au fost prezenți și responsabili ai Biroului Pastoral pentru Laici, Dorin Ștefănuț, Cristian Lazăr și Bianca Șanta, care au propus celor prezenți momente de cunoaștere și recreare.

Bianca ȘANTA

Sărbătoare în Comunitatea surorilor din Zalău

Maica Biserică nu doar că a ținut întotdeauna la mare cinste Viața Consacrată în diferitele forme în care s-a manifestat de-a lungul secolelor, sub îndrumarea Spiritului Sfânt, dar a ridicat-o la demnitatea de Statut Canonic.

Marți seara, în cadrul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii celebrate de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, în Biserica „Sfânta Familie” din Zalău, a avut loc ritualul profesiei (depunerea voturilor) temporare a sorei Andreea Avram a Sfintei Treimi și perpetue a sorei Livia Ciava a Inimii Euharistice a lui Isus.

La momentele stabilite din cadrul Sfintei Liturghii, surorile Andreea Avram și Livia Ciava, în prezența Preasfinției Sale Virgil, a Maicii Cherubina Battaglia, superioara generală a Congregației și a sorei Domenica, secretara generală, și-au depus voturile de castitate, sărăcie și ascultare pe urmele și asemenea lui Cristos Curat, Sărac și Ascultător.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a subliniat chemarea la care au fost chemate surorile, chemarea care este „un mister de dragoste: Dumnezeu și om, un mister prin care persoana devine punte de legături între Dumnezeu și om”. De asemenea, Preasfințitul Părinte Virgil a amintit faptul că „astăzi este ziua Bisericii”

la care participă preoții din Protopopiatul Zalău și Șimleu, părinții și rudele surorilor, seminariștii de la Oradea însoțiți de către părintele rector, Anton Cioba și credincioșii din Zalău, care aduc mulțumire Domnului pentru privilegiul de a avea Congregația Surorilor Preasfintei Inimi a lui Isus în orașul Zalău.

Bucuria sărbătorii surorilor din Zalău a fost dublă, tot ieri sărbătorindu-se 128 de ani de la fondarea Institutului Preasfintei Inimi a lui Isus.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Colecta de Paști

Asociația Caritas Eparhial Oradea a desfășurat Colecta de alimente pentru copiii din centrele de zi în perioada postului Paștelui. Începând cu 5 martie, în fiecare duminică a postului, colecta de alimente s-a desfășurat la Mănăstirea Maica Domnului din Rogerius și la Catedrala Sfântul Nicolae din centrul orașului, iar începând cu 17 martie până în 14 aprilie 2017, în centrele comerciale Era Shopping Park și Selgros Cash & Carry.

Colecta de Paști din biserici: 114 litri de ulei, 134 kilograme de făină, 46 kilograme de orez, 98 kilograme de zahăr, 79 kilograme paste făinoase. Pe lângă produsele mai sus-menționate, au fost colectate și multe alte produse: fructe, dulciuri, produse lactate etc. Valoarea totală estimată a alimentelor colectate este de peste 2100 lei. Unele persoane au preferat să facă donații în bani, suma totală colectată la biserici fiind în valoare de 6260 lei.

Colecta de Paști din Selgros Cash&Carry și Era Shopping Park: 186 litri de ulei, 249 kilograme de făină, 222 kilograme de orez, 165 kilograme de zahăr, 213 kilograme paste făinoase, 230 conserve. Pe lângă produsele mai sus-menționate, au fost colectate și multe alte produse: fructe, dulciuri, produse lactate etc. Valoarea totală estimată a alimentelor colectate este de peste 6600 lei. Unele persoane au preferat să facă donații în bani, suma totală colectată la centrele comerciale fiind în valoare de 2505,6 lei.

În activitatea de colectare a alimentelor pentru

copiii din centrele de zi au fost implicați 125 de voluntari, care au desfășurat 623 de ore de voluntariat.

Asociația Caritas Eparhial Oradea mulțumește tuturor celor implicați în această colectă, voluntarilor și, în special, persoanelor care au făcut o faptă bună și îi asigură pe donatori de faptul că toate donațiile vor ajunge acolo unde este mare nevoie de acestea.

CARITAS

Elevi șimleuani la Olimpiada Națională de Religie Catolică

În perioada 25-28 aprilie 2017, Liceul Teologic Romano-Catolic Gerhardinum Timișoara a găzduit Olimpiada Națională de Religie Catolică la care au participat elevi din 17 județe ale țării. Județul Sălaj a fost reprezentat de elevii: Borz Cristina (a VII-a) și Todoran Lorena (a VIII-a) de la Școala Gimnazială Silvania, Șimleu Silvaniei, împreună cu Rațiu Natalia (a IX-a), Bodea Antonio (a XI-a) și Mărincean Iulia (a XII-a) de la Colegiul Național Simion Bărnuțiu, Șimleu Silvaniei. Au fost însoțiți de pr. Florin Mărincean care i-a și pregătit pentru această olimpiadă.

Spre bucuria tuturor, doi dintre aceștia au obținut premii la această prestigioasă competiție. Este vorba de Mărincean Iulia care a ocupat locul al II-lea cu

nota 9,80 și Bodea Antonio care a obținut mențiunea I cu nota 9,20.

Felicitări tuturor elevilor și succes în competițiile viitoare!

Pr. Florin MĂRINCEAN

„Iertarea ne face liberi precum martirii greco-catolici români”

„Cinstirea adusă martirilor [îngropați în acest Cimitir al Săracilor] ar fi de prea puțin folos dacă nu ar deveni pentru noi toți un imbold spre a fi mai buni creștini”, a afirmat Excelența Sa Miguel Maury Buendía, Nunțiu Apostolic pentru România și Republica Moldova, în cadrul omiliei rostite la Cimitirul Săracilor din Sighetu Marmăției, cimitir care s-a făcut loc de pelerinaj anual pentru toți credincioșii Bisericii Catolice din România. Aici s-au adunat sâmbătă, 13 mai, mii de credincioși împreună cu zeci de preoți nu doar din Eparhie, ci din întreaga Românie, precum și Ierarhi ai Bisericii Catolice de ambele rituri: ÎPS Ioan Robu, PS Petru Gherghel (prezent anual la acest pelerinaj), PS Virgil Bergea, PS Florentin Crihălmeanu, PS Claudiu Pop, PS Vasile Bizău pentru a se ruga împreună pentru sufletele episcopilor martiri trecuți la Domnul în perioada neagră a comunismului, îngropați aici în gropi comune și pentru a se alimenta cu speranța că acești episcopi vor fi ridicați cât mai repede la cinstea altarelor. Oaspeți de onoare au fost prezenți în acest an la pelerinaj: Nunțiul Apostolic și Excelența Sa Jean-Louis Brugues – Arhivist și Bibliotecar al Sfintei Biserici Romane. La ora 9:20, au pornit cu toții în procesiune de la Memorialul Durerii (din centrul orașului) și până în periferie, la locul unde este așezat cimitirul. Au mers cântând pricesne și recitând rugăciuni, citind fragmente din cărți scrise despre viața episcopilor martiri și lecturi din Sfânta Scriptură.

Cuvântul de învățătură din cadrul Sfintei Liturghii celebrate de la ora 10:30 în cimitir a fost rostit de către Nunțiul Apostolic Miguel Maury Buendía, care, reluând gândurile referitoare la profilul martirului din predica pe care Papei Francisc a rostit-o în cea de-a doua zi de Crăciun a anului trecut, a afirmat: „Iertarea dăruită de către martiri [ucigașilor lor] înainte de a muri îi apropie pe aceștia de Domnul, iar nouă ne arată ce atitudine se cuvine să avem ca și creștini... Iertarea este cea mai înaltă formă a dăruirii... Prin iertare învingem răul cu binele. Iertarea ne face liberi, liberi de ură și de resentiment, liberi precum martirii greco-catolici români, care au murit iertând pe persecutori în speranța că și ei vor fi iertați de Domnul”.

Aflându-ne într-o zi aniversară pentru Biserica universală -100 de ani de la apariția Sfintei Fecioare Maria la Fatima- în cadrul liturghiei, Preasfințitul Vasile Bizău a citit rugăciunea jubiliară de consacrare a Eparhiei Maicii Domnului, iar binecuvântarea a dat-o împreună cu Nunțiul Apostolic pentru acordarea indulgenței plenare celor care erau pregătiți. A fost citită, de asemenea, o rugăciune pentru episcopii martiri.

Scritoarea Ana Blandiana a trimis un frumos mesaj participanților la pelerinaj, în

care și-a exprimat admirația pentru constanța cu care se desfășoară în fiecare an, numind această „tradiție a pelerinajelor la mormintele martirilor unul dintre cele mai frumoase și emoționante lucruri care se desfășoară de ani de zile în România”. „An de an, inițiativa dumneavoastră își mărește ecoul și utilitatea într-o Europă care se îndoieste de propriile ei rădăcini creștine și în ciocnirea implacabilă a civilizațiilor riscă să fie înfrântă nu pentru că nu are destulă putere, ci pentru că nu are destulă credință nici în Dumnezeu și nici în propria ei definiție”. „Cu ferma convingere că numai acesta este drumul, un drum pe care dumneavoastră îl faceți în mod simbolic și concret între locul suferinței și cel al vieții veșnice, îl rog pe Dumnezeu să ne dea tuturor puterea de a rămâne noi înșine, neclintii în credință, singura în stare să salveze lumea care a fost a înaintașilor noștri și trebuie să ajungă mereu vie la cei ce ne vor urma”.

La sfârșit, Preasfințitul Vasile a mulțumit tuturor pentru prezența la pelerinaj, subliniind faptul că, într-o zi ploioasă cum este aceasta, „noroiul de pe picioare ne va aminti de acest pământ, care este un pământ sfințit de jertfele înaintașilor, de fericitul Anton Durcovici, de Preasfințiile lor Episcopii care așteaptă să fie făcuți Fericți, de jertfele tuturor celor care și-au dat viața pentru credință, pentru idealuri și pentru Cristos”.

www.bru.ro

Declarația comună a Papei Francisc și a Patriarhului Tawadros al II-lea

1. Noi, Francisc, Episcop de Roma și Papă al Bisericii catolice, și Tawadros al II-lea, Papă de Alexandria și Patriarh al sediului Sfântului Marcu, aducem mulțumire lui Dumnezeu în Duhul Sfânt pentru că ne-a acordat fericita oportunitate de a ne întâlni iarăși, de a schimba îmbrățișarea fraternă și de a ne uni din nou în rugăciune comună. Îi dăm glorie Celui Atotputernic pentru legăturile de fraternitate și de prietenie care subzistă între sediul Sfântului Petru și sediul Sfântului Marcu. Privilegiul de a ne afla împreună aici în Egipt este un semn că soliditatea relației noastre se mărește din an în an și că creștem în apropiere, în credință și în iubirea lui Cristos Domnul nostru. Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu pentru iubitul Egipt, „țară natală care trăiește în noi”, așa cum obișnuia să spună Sanctitatea Sa Papa Shenouda al III-lea, „popor binecuvântat de Domnul” (cf. Is 19,25), cu antica sa civilizație a faraonilor, cu moștenirea greacă și romană, cu tradiția coptă și cu prezența islamică. Egiptul este locul unde a găsit refugiu Sfânta Familie, este țară de martiri și de sfinți.

2. Legătura noastră profundă de prietenie și de fraternitate regăsește propriile origini în comuniunea deplină care exista între Bisericile noastre în primele secole și a fost exprimată în diferite moduri în primele concilii ecumenice, începând de la cel din Niceea din 325 și de la contribuția curajosului părinte al Bisericii sfântul Atanasie, care a meritat titlul de „protector al credinței”. Comuniunea noastră s-a manifestat prin rugăciune și practici liturgice asemănătoare, prin venerarea acelorași martiri și sfinți, în dezvoltarea și în răspândirea monahismului urmând exemplul sfântului Anton cel Mare, cunoscut ca părintele tuturor monahilor.

Această comună experiență de comuniune dinaintea timpului despărțirii asumă o semnificație deosebită în căutarea restabilirii comuniunii depline astăzi din partea noastră. Cea mai mare parte a relațiilor care existau în primele secole au continuat, în pofida diviziunilor, între Biserica catolică și Biserica ortodoxă coptă până în prezent și recent s-au și revitalizat. Ele ne stimulează să intensificăm eforturile noastre comune, perseverând în căutarea unei unități vizibile în diversitate, sub conducerea Duhului Sfânt.

3. Amintim cu recunoștință întâlnirea istorică de acum patruzeci de ani între predecesorii noștri Papa Paul al VI-lea și Papa Shenouda al III-lea, acea îmbrățișare de pace și de fraternitate după multe secole în care legăturile noastre reciproce de afect n-au avut posibilitatea de a se exprima din cauza distanței care apăruse între noi. Declarația Comună pe care ei au semnat-o la 10 mai 1973 reprezintă o piatră de hotar pe drumul ecumenic și a folosit ca punct de plecare pentru instituirea Comisiei pentru dialogul teologic dintre cele două Biserici ale noastre, care a dat mult rod și a deschis

calea spre un dialog mai amplu între Biserica catolică și întreaga familie a Bisericilor ortodoxe orientale. În acea Declarație, Bisericile noastre au recunoscut că, în linie cu tradiția apostolică, mărturisesc „o unică credință într-un singur Dumnezeu Unul și Întreit” și „dumnezeirea Unicului Fiu Întrupat al lui Dumnezeu, [...] Dumnezeu desăvârșit cât privește dumnezeirea sa, și om desăvârșit cât privește omenitatea sa”. De asemenea a fost recunoscut că „viața divină ne este dată și alimentată prin cele șapte sacramente” și că „noi o venerăm pe Fecioara Maria, Mamă a Luminii adevărate”, „Theotokos”.

4. Cu extremă recunoștință amintim întâlnirea noastră fraternă la Roma la 10 mai 2013 și instituirea zilei de 10 mai ca zi în care în fiecare an aprofundăm prietenia și fraternitatea dintre Bisericile noastre. Acest reînnoit spirit de apropiere ne-a permis să discernem și mai bine cum legătura care ne unește a fost primită de la unicul nostru Domn în ziua Botezului. De fapt, prin Botez devenim mădulare ale unicului Trup al lui Cristos care este Biserica (cf. 1Cor 12,13). Această moștenire comună este baza pelerinajului pe care îl facem împreună spre comuniunea deplină, crescând în iubire și în reconciliere.

5. Conștienți că în acest pelerinaj ne rămâne încă mult drum de parcurs, ne reamintim ceea ce a fost făcut deja. Îndeosebi amintim întâlnirea dintre Papa Shenouda al III-lea și sfântul Ioan Paul al II-lea, care a venit pelerin în Egipt în timpul Marelui Jubileu al anului 2000. Suntem determinați să urmăm pașii lor, mișcați de iubirea lui Cristos Bunul Păstor, având convingerea profundă că mergând împreună creștem în unitate. De aceea luăm forță de la Dumnezeu, izvor desăvârșit de comuniune și de iubire.

6. Această iubire își are cea mai înaltă exprimare a sa în rugăciunea comună. Când creștinii se roagă împreună, ajung să înțeleagă că ceea ce îi unește este mult mai mare decât ceea ce îi desparte. Dorința noastră arzătoare de unitate găsește inspirație din rugăciunea lui Cristos „ca toți să fie una” (In 17,21). De aceea înfigem rădăcinile noastre în unica credință apostolică rugându-ne împreună, căutând traduceri comune ale rugăciunii Domnului și o dată comună pentru celebrarea Paștelui.

7. În timp ce mergem spre ziua binecuvântată în care în sfârșit ne vom reuni împreună la aceeași masă euharistică, putem să colaborăm în multe domenii și să facem tangibilă marea bogăție pe care deja o avem în comun. Putem da mărturie împreună despre valori fundamentale cum sunt sfințenia și demnitatea vieții umane, sacralitatea căsătoriei și a familiei și respectarea întregii creații pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o. În pofida multiplelor provocări contemporane, cum sunt secularizarea și globalizarea indifferenței, suntem che-

mați să oferim un răspuns împărtășit, bazat pe valorile Evangheliei și pe comorile din respectivele noastre tradiții. În această privință, suntem încurajați să întreprindem un studiu mai aprofundat al părinților orientali și latini și să promovăm schimburi rodnice în viața pastorală, în special în cateheză și într-o îmbogățire spirituală reciprocă între comunitățile monastice și călugărești.

8. Mărturia noastră creștină împărtășită este un semn providențial de reconciliere și de speranță pentru societatea egipteană și pentru instituțiile sale, o sămânță plantată pentru a aduce roade de dreptate și de pace. Din moment ce credem că toate ființele umane sunt create după imaginea lui Dumnezeu, ne străduim să promovăm seninătatea și înțelegerea printr-o coexistență pașnică între creștini și musulmani, mărturisind în acest mod că Dumnezeu dorește unitatea și armonia întregii familii umane și demnitatea egală a fiecărei ființe umane. Avem la inimă prosperitatea și viitorul Egiptului. Toți membrii societății au dreptul și datoria de a participa pe deplin la viața țării, bucurându-se de cetățenie deplină și egală și colaborând la edificarea națiunii lor. Libertatea religioasă, care cuprinde libertatea de conștiință și este înrădăcinată în demnitatea persoanei, este fundamentul tuturor celorlalte libertăți. Este un drept sacru și inalienabil.

9. Intensificăm rugăciunea noastră neîncetată pentru toți creștinii din Egipt și din lume, în special pentru cei din Orientul Mijlociu. Unele evenimente tragice și sângele vărsat de credincioșii noștri, persecutați și uciși numai pentru motivul de a fi creștini, ne amintesc mai mult ca oricând că ecumenismul martirilor ne unește și ne încurajează să continuăm pe drumul păcii și al reconcilierii. Pentru că, așa cum scrie sfântul Paul, „dacă suferă un membru, toate membrele suferă împreună cu el” (1Cor 12,26).

10. Misterul lui Isus, mort și înviat din iubire, stă în inima drumului nostru spre unitatea deplină. Încă o

dată martirii sunt călăuzele noastre. În Biserica primară sângele martirilor a fost sămânță de noi creștini. Tot așa, în zilele noastre, sângele atâtor martiri să poată fi sămânță de unitate între toți discipolii lui Cristos, semn și instrument de comuniune și de pace pentru lume.

11. Ascultători de acțiunea Duhului Sfânt, care sfințește Biserica, de-a lungul secolelor o susține și o conduce la acea unitate deplină pentru care Cristos s-a rugat, astăzi noi, Papa Francisc și Papa Tawadros al II-lea, cu scopul de a îmbucura inima Domnului Isus, precum și inimile fiilor noștri și ale fiicelor noastre în credință, declarăm reciproc că având un singur suflet și o singură inimă vom căuta, cu toată sinceritatea, să nu repetăm Botezul administrat în una din Bisericile noastre nimănui care dorește să se înscrie în cealaltă. Astfel atestăm ascultând de Sfintele Scripturi și de credința exprimată în cele trei concilii ecumenice celebrate la Niceea, la Constantinopol și la Efes.

Îi cerem lui Dumnezeu Tatăl nostru să ne conducă, în timpurile și în modurile pe care Duhul Sfânt le va dispune, la unitatea deplină în Trupul mistic al lui Cristos.

12. De aceea, să ne lăsăm conduși de învățăturile și de exemplul apostolului Paul, care scrie: „străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți” (Ef 4,3-6).

Papa Francisc, Patriarhului Tawadros al II-lea

Cairo, 28 aprilie 2017

Traducător: Cristina GRIGORE

<http://www.magisteriu.ro>

„Bucuria prin credință”

Clasele I B, I C, a II-a A și a III-a A de la Liceul Greco-Catolic ”Iuliu Maniu” Oradea s-au reunit pentru a demara proiectul educativ local ”Bucuria prin credință”, vineri, 5 mai 2017.

Fiecare clasă și-a creat un simbol pentru acest proiect, pe care l-au prezentat și l-au oferit în dar celorlalte clase ca amintire: porumbelul, peștele-simbolul creștinului, floarea și inima. Au vizionat împreună filmul de desene animate „Fatima și aparițiile Maicii Domnului”, au cântat împreună: „În valea Iria”, „Uneori simt că-mi este greu”, „Îți mulțumesc” și „Alfabetul credinței”.

Doamnele învățătoare Lucaci Mariana, Sabău Laura, Bîte Florina, Nedeianu Lorenia, Popa Nicoleta, Ursu Krisztina, Meze Anamaria și Șipoș Lia, împreună cu cei 120 de școlări s-au bucurat, alături de părinți și bunici de întâlnirea lor și au fost încurajați de prezența doamnei director, profesor Nica Antonia Monica.

Vineri, 12 mai 2017, elevii claselor IB, IIA și III A de la Liceul Greco-Catolic ”IULIU MANIU” Oradea, coordonați de către doamnele învățătoare: Nedeianu Lorenia, Bîte Florina, Popa Nicoleta, Ursu Krisztina, Meze Anamaria și Șipoș Lia și-au continuat activitățile în cadrul proiectului educativ „Bucuria prin credință”. S-au aflat la Mănăstirea Franciscană „MAICA DOMNULUI” din Oradea, unde l-au descoperit pe Sfântul Dominic Savio, copil cu credință mare, ajuns sfânt grație comportamentului său în cei cincisprezece ani de viață pe pământ. Părintele Iulian le-a prezentat pe rând vitraliile din mănăstire care reprezintă sfinți, iar apoi le-a arătat în imagini și cuvinte viața pe drumul cel drept a copilului Dominic, care, încă de la patru ani își dorea să se apropie tot mai mult de Dumnezeu prin ascultare, sacrificiu și bunătate.

Copiii au fost impresionați de viața lui Dominic și s-au rugat împreună, după modelul micului învățăcel, care, atunci când auzea clopotul, îi îndemna și pe alții la rugăciune. Au cântat apoi cu entuziasm „În valea Iria”, bucușori pentru că au fost din nou împreună în căutarea frumosului și binelui prin credință.

Lia ȘIPOȘ

